

רְקִיעֵינוּ, עַד דְּסָלִיק קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. פְּדִין פְּתִיב, פִּי קוּלְךָ עָרַב וּמְרַאף נְאוּה. וְהַשְׁתָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא חָקַק דִּיוֹקְנָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְעִילָא וְקָלִיה לְעִילָא לְעִילָא סְלָקָא, וּמִתְעַטְרָא בְּכִתְרָא קְדִישָׁא, עַד דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִתְעַטְר בֵּיהּ בְּכִלְהוּ עֲלָמִין. וּמִשְׁתַּבַּח בֵּיהּ. עָלִיהּ פְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

וְאִזְ פְּתוּב, פִּי קוּלְךָ עָרַב וּמְרַאף נְאוּה. וְעַכְשָׁו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹקֵק אֶת דִּיוֹקְנֵי שְׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַעְלָה, וְקוּלוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה עוֹלָה, וּמִתְעַטְר בְּכִתְרֵי הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַטְר בּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּמִשְׁתַּבַּח בּוֹ. עָלָיו פְּתוּב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיא וַאֲמַר, (קהלת א) מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר הוּא (נְקַרָא שְׁמוֹ ל"ג) וְאֲשֶׁר לְהִיֹּת וְגוֹ'. מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר, הֵינּוּ דְתַנְיִנֵּן, עַד לָא בְרָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הָאֵי עֲלָמָא, הָוּה בְּאֵרִי עֲלָמִין וְחָרִיב לֹון, עַד (דף ט"א ע"ב) דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סָלִיק בְּרַעוּתִיהּ, לְמַבְרִי הָאֵי עֲלָמָא, וְאֲמַלִּיךְ בְּאוּרֵיתָא. פְּדִין אֲתַתְּקֵן הוּא בְּתַקּוּנֵנוּ, וְאֲתַעַטְר בְּעַטְרוֹי, וּבְרָא הָאֵי עֲלָמָא. וְכָל מָאֵי דְאֲשַׁתְּבַּח בְּהָאֵי עֲלָמָא, הָא הָוּה קָמִיהּ, (וְהָא סָלִיק מִקָּמִיהּ) וְאֲתַתְּקֵן קָמִיהּ.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיא וַאֲמַר, (קהלת א) מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיֹּת וְגוֹ'. מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר, הֵינּוּ מַה שֶּׁשְּׁנִינּוּ, שְׁטָרִם בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הִיָּה בּוֹרָא עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵם, עַד שֶׁעָלָה בְּרַצוֹנוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְנִמְלַךְ בְּתוֹרָה. אִזְ הוּא הִתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנֵנוּ וְהִתְעַטְר בְּעַטְרוֹתָיו, וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל מַה שֶּׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵרִי הִיָּה לְפָנָיו (שְׁהָרִי עָלָה מִלְּפָנָיו) וְהִתְתַּקֵּן לְפָנָיו.

וְחֲתָנָא, כָּל אֵינּוֹן דְּבָרֵי עֲלָמָא, דְּאֲשַׁתְּכַחוּ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא, הָא הוּוּ קְיָיְמִי קָמִיהּ בְּדִיוֹקְנֵיהוֹן. (וְהָכִי חֲתָנָא) אֲפִילוּ כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין דְּבָנֵי נָשָׁא, עַד לָא יִחַתּוּן לְעֲלָמָא, כְּלָהוּ גְלִיפִין קָמִיהּ בְּרַקִּיעָא, בְּהָהוּא דִּיוֹקְנָא מִמָּשׁ, דְּאֵינּוֹן בְּהָאֵי עֲלָמָא. וְכָל מַה דְּאוּלְפִין בְּהָאֵי עֲלָמָא, כְּלָא יָדְעוּ עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא. וְתַנְיָנָא, הָאֵי בְּאֵינּוֹן זְכָאֵי קְשׁוּט. וְכֹרְ אֵינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּבַּחִין זְכָאֵין בְּהָאֵי עֲלָמָא, אֲפִילוּ תַמָּן, מִתְרַחֲקִין מִקָּמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעָאֲלִין בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְדַחֲקִין שְׁעָתָא, וְנַחֲתִין לְעֲלָמָא. וְהָיָא נִשְׁמַתָּא דְלַהוֹן, הָא אוּלְפִנָא, כְּמָה דְּאֵינּוֹן קָשִׁי קְדָל בְּהָאֵי עֲלָמָא, כְּפֹךְ הוּוּ עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא. וְהָהוּא חוּלְקָא קְדִישָׁא דִּיהֵב לֹון רְמָאן לִיהּ,

וְשְׁנִינּוּ, כָּל אוֹתָם מְנַהֲיֵי הָעוֹלָם שְׁנִמְצָאִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, טָרִם שְׂיַבְאוּ לְעוֹלָם, הֵרִי הִיּוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו בְּדִיוֹקְנֵי שְׁלָהֶם. (וְכֹר שְׁנִינּוּ) אֲפִילוּ כָּל אוֹתָן נִשְׁמַתִּין בְּנֵי הָאָדָם טָרִם שְׂיַרְדּוּ לְעוֹלָם, כְּלָן חֲקוּקוֹת לְפָנָיו בְּרַקִּיעַ בְּאוֹתוֹ דִּיוֹקְנֵי מִמָּשׁ שְׁהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכָל מַה שְׁלוּמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַכֹּל יָדְעוּ טָרִם בּוֹאֵם לְעוֹלָם. וְשְׁנִינּוּ, זֶה בְּאוֹתָם צְדִיקֵי אָמֶת. וְכֹרְ אוֹתָם שְׂאִין נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲפִילוּ שְׁם מְרַחֲקִים מִלְּפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִכְנָסִים לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, וְדוֹחֲקִים אֶת הַשְּׁעָה וְיוֹרְדִים לְעוֹלָם. וְאוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה שְׁלָהֶם, הֵרִי לְמַדְנוּ, כְּמוֹ שְׁהֶם קָשִׁי עָרַף בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּפֹךְ הִיּוּ טָרִם בּוֹאֵם לְעוֹלָם. וְאֶת אוֹתוֹ חֲלַק קְדוּשׁ שְׁנַתֵּן לְהֶם וְרָקוּ אוֹתוֹ, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים

וּנְטָמְאִים בְּאוֹתוֹ נִקְבַּת תְּהוֹם רַבָּה, וְנוֹטְלִים חֲלָקִים מִשָּׁם, וְדוֹחֲקִים אֶת הַשְּׂעָה וְיוֹרְדִים לְעוֹלָם. אִם זוֹכָה אַחַר כֵּף וְשָׁב בְּתַשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוּנוֹ - הוּא נוֹטֵל אֶת אוֹתוֹ חֲלָק שְׁלוֹ מִשָּׁם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב, (קהלת ו) מִה שֶׁהָיָה כִּכָּר (נִקְרָא שְׁמוֹ) הוּא, (שם א) וְאֲשֶׁר לֵהֵיוֹת וְגו' כִּכָּר הָיָה.

בֵּא רְאֵה, לֹא נִמְצְאוּ כְמוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן בְּיִשְׂרָאֵל, פָּרַט לְמִשְׁחָה וְאֶהְרֹן, וְהֵם נִקְרְאוּ אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל שְׁטַעוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ מִתּוֹ. וְכִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְאַבְדֶם? וְהָרִי שְׁנֵינוּ בְּסוּד הַמִּשְׁנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַכֹּל, וְאִפְלוּ אֶת רַשְׁעֵי הָעוֹלָם אֵינוֹ רוֹצֶה לְאַבְדֶם, וְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת הַלְלוּ, הַיְעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִן הָעוֹלָם?! אִיפֹה הַזְּכוּת שֶׁלָּהֶם? אִיפֹה הַזְּכוּת שֶׁל אֲבִיהֶם, וְזִכְרוֹתָ שֶׁל מֹשֶׁה גַם כֵּן? וְאִיךָ הֵם נִאֲכָדוּ?

אֲלֵא כֵּן לְמַדְנֵי מִהֶמְאֹר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל כְּבוֹדִים, וְנִשְׂרָף גּוֹפֶם בְּפָנִים, וְנִשְׁמָתָם לֹא נִאֲבָדָה, וְהָרִי בִּאֲרָנוֹ. וּבֵא רְאֵה, טָרִם שְׁמֵתוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן, כְּתוּב (שְׁמוֹת ו) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', נִקְרָא שְׁמוֹ פְּנִיחָס, שֶׁהָיָה עֲתִיד לְתַקֵּן אֶת הָעֵקֶם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאֲשֶׁר לֵהֵיוֹת כִּכָּר הָיָה.

וְלִמְדֵנוּ, כֹּל צַדִּיקֵי הָאֱמֶת טָרִם שְׁיָבֹאוּ לְעוֹלָם, כָּלֵם מִתְקַנְיִים לְמַעַלָּה וְנִקְרְאִים בְּשֵׁמוֹת. וְרַשְׁבָּ"י, מִיּוֹם שֶׁפָּרַא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הָיָה מְזַמֵּן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִמְצָא עִמוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ לְמַעַלָּה וְלִמְטָה, עָלָיו כְּתוּב (משלי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ. אֲבִיךָ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִמְךָ - זוֹ כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל.

וְאֶזְלִין וְשֹׁאטִין וְאַסְתָּאבוּן, בְּהֵהוּא נוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא, וְנִטְלֵי חוֹלְקֵיהוֹן מִתְּמִין, וְדַחְקִין שְׂעָתָא וְנַחְתֵי לְעֵלְמָא. אִי זְכִי לְבַתְרָא, וְתַב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי מְאָרִיָּה, הוּא נִטִּיל הֵהוּא חוֹלְקָא דִּילֵיהּ מִשָּׁם, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, מִה שֶׁהָיָה כִּכָּר (נִקְרָא שְׁמוֹ) הוּא וְאֲשֶׁר לֵהֵיוֹת וְגו' כִּכָּר הָיָה.

תָּא חֲזִי בְּנֵי אֶהְרֹן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּיִשְׂרָאֵל פְּנוּתֵיהוּ, בַּר מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן, וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן (שְׁמוֹת כד) אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְּטַעוּ קָמִי מִלְּפָא קְדִישָׁא, מִיתּוֹ. וְכִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְאוּבָדָא לוֹן, וְהָא תְּנִינָן בְּרוּזָא דְמִתְנִיתִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד חֶסֶד בְּכֹלָא, וְאִפְלוּ בְּרַשְׁיַעֵי עֵלְמָא לֹא בְּעֵי לְאוּבָדָא לוֹן. וְהֵי זְפָאֵי קְשׁוּט סְלִקָא דַּעְתְּךָ דְּאֵינּוֹן אֲתַאֲבִידוּ מִעֵלְמָא, זְכוּתָא דְלֵהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְאֵבוּהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְמֹשֶׁה הָכִי נָמִי. וְאֵינּוֹן הֵיךְ אֲתַאֲבִידוּ.

אֲרָא הָכִי אוֹלִיפְנָא מְבוּצֵינָא קְדִישָׁא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל יְקָרָא דְלֵהוֹן, וְאֲתוּקְד גְּרַמִּיהוֹן לְגוֹ, וְנִשְׁמָתֵהוֹן לֹא אֲתַאֲבִידוּ, וְהָא אוֹקִימְנָא. וְתָא חֲזִי עַד לֹא מִיתּוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן כְּתִיב, (שְׁמוֹת ו) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', אֶקְרִי שְׁמִיָּה פְּנִיחָס, דְּהוּא זְמִין לְאֲתַתְּקִנָּא עֵקִימָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְאֲשֶׁר לֵהֵיוֹת כִּכָּר הָיָה.

וְתֵאנָא, כְּלֵהוּ זְפָאֵי קְשׁוּט, עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא, כְּלֵהוּ אֲתַתְּקִנּוּ לְעֵילָא, וְאֶקְרוּן בְּשֵׁמֵהּ. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מִן יוֹמָא דְבִרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא, הוּא אֲזַדְמֵן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲשַׁתְּכַח עִמִּיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִי לֵיהּ בְּשֵׁמִיָּה, זְפָאֵה חוֹלְקֵיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, עָלֵיהּ כְּתִיב (משלי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ, אֲבִיךָ: דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִמְךָ: דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל.

פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (שיר השירים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח וְזַמִּין בְּטוֹרָא דְסִינֵי, לְמִיָּהֵב אוּרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה וְסִלְיָקוּ רִיחָא טַב, דְקָאִים וְאֶגִּין עֲלֵייהוּ לְדָרֵי דְרִין. וְאָמְרוּ, (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְּבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ, בַּעֲוֹד דְסִלְיָק מִשָּׂה לְקַבְּלָא אוּרֵייתָא מְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֲתַחֲקַק בְּתַרִּי לִוְחֵי אֲבָנִין, יִשְׂרָאֵל שְׂבָקוּ הֵהוּא רִיחָא טַבָּא דְהוּא מִתְעַטֵּר עֲלֵייהוּ, וְאָמְרוּ לְעַגְלָא, אֵלֶּהָ אֵלֶּהֶיךָ יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁתָּא הָאֵי קָרָא בְרַזָּא דְחֻכְמָתָא הוּא, תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, הָאֵי נִהָרָא אֲתַפְּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, בְּשַׁעֲתָא דְמַזְדְּרוּג עַמִּיהָ בְּזוּוּגָא שְׁלִים, כְּדִין הָאֵי עֵדֶן (וויגא) בְּהֵהוּא נְתִיב, דְלֹא אֲתִיידַע לְעִילָא וְתַתָּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (איוב כח) נְתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט. וְאֲשַׁתְּכַחוּ בְרַעוּתָא דְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן תְּדִירָא חַד מִחַד. כְּדִין נִפְקִין מְבוּעֵין וְנִחְלִין, וּמַעֲטָרִין לְבֵן קְדִישָׁא, בְּכָל אֵינֻון כְּתָרִין, כְּדִין כְּתִיב (שיר השירים ג) בַּעֲטָרָה שַׁעֲטָרָה לֹו אָמוֹ. וּבְהֵהוּא שַׁעֲתָא יֵרִית הֵהוּא בֵּן אַחַסְנַתָּא דְאָבוּי וְאִמִּיהָ, כְּדִין הוּא אֲשַׁתְּעֲשַׁע, בְּהֵהוּא עֲנוּגָא וְתַפְנוּקָא.

וְתָאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְמִלְפָּא עֲלָאָה בְּתַפְנוּקֵי מְלָכִין, יְתִיב בַּעֲטָרוֹי, כְּדִין כְּתִיב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. דָּא יְסוּד דְאִפִּיק בְּרַכָּאן לְאִזְדְּרוּגָא מְלָפָא קְדִישָׁא (דף ס"ב ע"א) בְּמִטְרוּנִיתָא. (בְּהָא דְרַמָּא) וְכְדִין אֲתִיִּיבֻון בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין, (וּנְפִיקוּ) וּמִתְבָּרְכִין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. וְהַשְׁתָּא הָא בּוּצִינָא קְדִישָׁא מִתְעַטֵּר בַּעֲטָרוֹי דְהָאֵי דְרַגָּא, וְהוּא וְחֲבֵרֵיִיא סִלְיָקוּ

פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. אֶת הַפְּסוּקִים הַזֶּה פָּרְשׁוּהוּ הַחֲכָרִים בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיָּה נִמְצָא וּמִזְמָן בְּהַר סִינֵי לְתַת תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל. נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל נִתְּנוּ וְהֵעֵלוּ רִיחַ טוֹב שַׁעֲמַד וְהִגֵּן עֲלֵיהֶם לְדוֹרוֹ דוֹרוֹת, וְאָמְרוּ (בראשית א) כָּל אֲשֶׁר דָּבַר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְּבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ - בַּעֲוֹד שַׁעֲלָה מִשָּׂה לְקַבְּלָא תּוֹרָה מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִחְקָקָה בְּשִׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים, עֲזָבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת אוֹתוֹ רִיחַ טוֹב שֶׁהִיָּה מִתְעַטֵּר עֲלֵיהֶם, וְאָמְרוּ לְעַגְלָא, אֵלֶּהָ אֵלֶּהֶיךָ יִשְׂרָאֵל.

עֲבָשׁוּ פְּסוּקֵי זֶה הוּא בְּסוּד הַחֻכְמָה. בָּא רָאָה, כְּתוּב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. הַנְּהָר הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט לְצַדְדֵינּוּ, בְּשַׁעֲתָא שֶׁמִּזְדְּרוּג עִמּוֹ בְּזוּוּגָא שְׁלִים, כְּאֲשֶׁר הֵעֵדֶן הַזֶּה (וויגא) בְּאוֹתוֹ נְתִיב שְׁלֹא נוֹדַע לְמַעֲלָה וְלִמְטָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות טז) נְתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט. וְנִמְצָאוּ בְּרַצוֹן שְׁלֹא נִפְרָדִים תְּמִיד אֶחָד מֵאֶחָד. אִזּוּ יוֹצֵאִים מְעִנּוֹת וְנִחְלִים וּמַעֲטָרִים אֶת הַבֵּן הַקְּדוּשׁ בְּכָל אוֹתָם הַכְּתָרִים, וְאִזּוּ כְּתוּב (שיר ג) בַּעֲטָרָה שַׁעֲטָרָה לֹו אָמוֹ. וּבְאוֹתָהּ שַׁעֲתָא יֵרֵשׁ אוֹתוֹ בֵּן יֵרֵשֶׁת אָבִיו וְאָמוֹ, וְאִזּוּ הוּא הַשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוֹתוֹ עֲנֵג וְתַפְנוּק.

וְלִמְדֵנוּ, בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִמְלִיךְ הֵעֵלִיוּן בְּתַפְנוּקֵי מְלָכִים יוֹשֵׁב בַּעֲטָרוֹתָיו, אִזּוּ כְּתוּב, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. זֶה הִיְסוּד שְׁמוּצִיא בְּרַכּוֹת לְיוֹג אֶת הַמְּלִיךְ הַקְּדוּשׁ עִם הַגְּבִירָה (בְּרַגְלָה הוּוּ). וְאִזּוּ נִתְּנוֹת בְּרַכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, (וּיוֹצֵאִים) וּמִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. וְעֲכָשׁוּ הָרִי הַמְּאוֹר הַקְּדוּשׁ מִתְעַטֵּר בַּעֲטָרוֹת הַדְּרָגָה הַזֹּה, הוּא וְהַחֲבֵרִים מְעֵלִים תְּשַׁבְּחוּת

ממטה למעלה, והיא מתעשרת באותן התשבחות. עכשו יש להוציא ברכות לכל החברים ממעלה למטה בדרגה הקדושה הזו, ורבי אלעזר (שרבי אלעזר) בנו יאמר מאותם הדברים המעלים שלמד מאביו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית (כט) וירא והנה באר בשדה וגו', ונאספו שמה כל העדרים וגו'. יש להסתפל בפסוקים הללו, והם בסוד החכמה שלמדתי מאבא, וכך למדתי: וירא והנה באר בשדה, איזו באר? זהו שכתוב (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. והנה שם שלשה עדרים צאן רבצים עליה, ואלו הם גצח סוד יסוד, שאלו הם הרובצים עליה ועומדים עליה. ומאליה מתמלאת הבאר הזו בברכות.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, שתי מהבאר הזו נזונים עליונים ותחתונים (עולמות תחתונים), וכלם מתברכים באחד. והאבן גדולה על פי הבאר, זהו הדין הקשה שעומד עליה מהצד האחר להניק לה (ממנה). ונאספו שמה כל העדרים, אלו הם ששת כתרי המלך שכלם מתפנסים ומשפיעים ברכות מראש המלך ומריקים לתוכה. וכשכלם מתברכים באחד להריק בה, אז כתוב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (גוללים) את אותו הדין הקשה ומעבירים אותו ממנה.

והשקו את הצאן, מריקים ברכות מאותה באר לעליונים ולתחתונים. אחר כך - והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה. ושב אותו הדין למקומו, משום שצריך לו לבשם את העולם שצריך לעולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים

השבחן מתתא לעילא, והיא מתעטרא באינון השבחן. השתא אית לאפקא ברכאן לכלהו חברייא מעילא לתתא, בהאי דרגא קדישא, ורבי אלעזר (ס"א רבי אלעזר) בריה לימא מאינון מלין מעליין דאוליה מאבוי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית כט) וירא והנה באר בשדה וגו'. ונאספו שמה כל העדרים וגו'. הגי קראי אית לאסתכלא בהו, וברזא דחכמתא אינון, דאוליפנא מאבא, והכי אוליפנא, וירא והנה באר בשדה, מאן באר. דא הוא דכתיב, (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. והנה שם שלשה עדרים צאן רובצים עליה, אליון אינון נצח הוד יסוד, דאליון אינון רביעין עליה, וקיימין עליה, ומאליון אתמליא ברכאן ההיא באר.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, דהא מן האי באר אתזנו עליון ותתאין (כ"א עליון תתאין), ומתברכאן פלהו כחדא. והאבן גדולה על פי הבאר, דא הוא דינא קשיא, דקיימא עליה מסטרא אחרא לניקא לה (כ"א מינה). ונאספו שמה כל העדרים, אליון אינון שית כתרי מלפא, דמתפנשי כלהו, ונגדי ברכאן מרישא דמלפא, ומריקו בה. וכד אתחבראן פלהו כחדא לארקא בה, כתיב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (כ"א מנדיין) לההוא דינא קשיא, ומעברן ליה מינה.

והשקו את הצאן, מריקין ברכאן מההיא באר, לעלאין ותתאין לבתר והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה. תב ההוא דינא לאתריה, בגין דאצטריך ליה לבשמא עלמא, ולתקנא עלמא. והשתא הא קדשא ברוך הוא אריק עלייכו ברכאן, ממבוועא דנחלא, ולתמן העולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים